

Ostravské stopy: Ostrava určovala směr, vzpomíná hudební režisér Pospíšil

idnes.cz/ostrava, 21. 6. 2020

Budova Českého rozhlasu Ostrava v 60. letech minulého století plnila řadě regionálních hudebníků a zpěváků sny, které se mnohým snad ani nezdály. Talentům v tom pomáhal vedle jiných také hudební režisér a skladatel Jiří Pospíšil, který v rámci seriálu Ostravské stopy zavzpomínal zejména na rozhlasové prožitky.

Hudební režisér Jiří Pospíšil. | foto: Adolf Horsinka, MAFRA

Byl totiž u toho, jak se z řady amatérských hudebníků stávali špičkoví muzikanti. „Stalo se tak díky talentu a zkušenostem nasbíraných v nesčetných vystoupeních na tanečních zábavách, kavárnách a barech, kterých bylo v Ostravě mnoho, a hlavně díky prozíravosti Čestmíra Gregora a Františka Trnky právě v rozhlasu,“ vysvětluje.

Čestmír Gregor byl vedoucím hudební redakce a František Trnka zase hudebním dramaturgem s mimořádným čichem na talenty.

„Ať už zpívající či na cokoli hrající. Zaslouhou těchto dvou pánů se stalo, že se například z kantora Ivo Pavlíka, stavaře Richarda Kovalčíka a řady dalších stali profesionálové,“ zopakoval hudební režisér.

Všichni ze jmenovaných měli nejprve příležitost vystoupit v nově založeném Ostravském rozhlasovém orchestru (ORO) a později už ve svých vlastních kapelách.

V rámci celé republiky razili ty nejmodernější trendy v tehdejší populární hudbě. „Ostrava určovala směr. Nos pana Trnky neomylně odhadl třeba talent studenta Dušana Grůně, bankovní úřednice Marie Rottrové, kantora Pavla Nováka a desítky dalších. Své talenty v nahrávacím studiu nejprve opakováním brousili a postupně se stávali nejlepšími reprezentanty ostravské hudební scény i rozhlasového vysílání,“ přiblížil Pospíšil.

Základy, které Gregor a Trnka vytvořili, byly podle Pospíšila tak silné, že odolaly i normalizačním opatřením na přelomu 60. a 70. let. Tehdy totiž oba museli rozhlas opustit.

Když se situace v hudební redakci personálně stabilizovala, jimi nastavený trend kupodivu pokračoval. „Důvody byly prosté. Jednak nové vedení jinou koncepcí nemělo, a také rozhlas spolyká denně spoustu muziky. Proto bylo dále nutné vyhledávat kvalitní spolupracovníky nebo dávat příležitost kapelám, které přicházely už s hotovými písničkami, přičemž je stačilo jen natočit. Mít možnost natáčet, to už stálo za to na sobě pracovat,“ konstatoval zkušený hudební režisér.

Tato motivace a mezikapelová konkurence vedla podle Pospíšila ke stále se zvyšující úrovni ostravských kapel. Jejich nejlepší muzikanti, zpěváci nebo textaři pak dostávali další nabídky ke spolupráci.

Pospíšila z Přerova odlákal Nekuda

Do Ostravy přišel na podzim v roce 1970 poté, co jej z Přerovských strojírů a tamní hudební scény zlanal Luděk Nekuda. Právě založil skupinu Appendix a potřeboval pro ni muzikanty, kteří kromě hraní uměli aranžovat, případně psát písničky.

„Práce ve strojárnách se mi líbila, ale nechtěl jsem tam dělat celý život. Luděkovi jsem na nabídku kývl s podmínkou, že když se mám stát muzikantem, tak chci hudbu i studovat. Současně jsem tedy nastoupil ke studiu na ostravskou konzervatoř, což se ukázalo jako šťastný krok,“ vzpomíná hudební režisér.

Luděk Nekuda se posléze v Ostravě stal nežádoucím, region musel opustit a jeho kapela byla rozpuštěna. „Předtím jsme však v ostravském rozhlasu natočili několik skladeb a některá moje aranžmá zaujala nového dramaturga hudební redakce Drahoslava Volejníčka, který mi nabídl spolupráci s ORO,“ přibližuje tehdejší dění.

Jiří Pospíšil

Narodil se v roce 1946 v Přerově. V roce 1974 nastoupil do rozhlasu jako hudební režisér.

V roce 1993 se stal vedoucím hudební redakce, ale rozdílné názory s tehdejším ředitelem na vývoj rozhlasu vedly k jeho odchodu.

Po spolupráci s divadelními scénami nastoupil jako pedagog hudebně-teoretických předmětů na Janáčkovu konzervatoř.

Nyní se věnuje hudební režii, úpravám skladeb pro pěvecké sbory a působí i na Fakultě umění Ostravské univerzity.

Aby mohl pokračovat ve studiu, hrál s různými kapelami po ostravských kavárnách a barech, což jak sám říká, byla druhá konzervatoř. „Setkal jsem se tam se skvělými muzikanty, kteří měli kontakty se zahraničím. Díky tomu měli přehled, jaká muzika se ve světě hraje a kam směřuje. Tyto znalosti jsem později v rozhlasové praxi velmi dobře využil,“ prozrazuje Pospíšil.

Když v roce 1974 ukončil studium a rozhodoval se mezi operním orchestrem a ostravskou filharmonií, dostal nečekanou nabídku práce hudebního režiséra v ostravském rozhlasu. „Nastoupil jsem po konkurzu a i mně se tak splnil sen, který se mi vskutku nezdál.“

Protože byl ze čtyř rozhlasových hudebních režisérů nejmladší a měl ověřená specifika populární hudby, rocku i jazzu, pověřovali jej režii právě těchto žánrů.

Příležitost pak i díky němu dostávaly další budoucí hvězdy české populární scény, třeba rocková legenda, kapela Citron. „Tato skupina se v 80. letech v rozhlasu docela zabydlela. Natočila tam i svou první LP desku Obratník Raka, která však byla do světa puštěna jen v anglické verzi Tropic of Cancer. Českou verzi totiž takzvaně zakousli pražští ideologové,“ líčí dobové problémy.

V roce 1986 se na ostravském výstavišti Černá louka konal festival Rocková Ostrava, kapely se záhy přesunuly do rozhlasového studia, aby tam své skladby natočily.

„Když někdo opravdu uměl, tak dveře do ostravského studia měl otevřené, i když to byla třeba jen škvírka. Totéž platilo i o folku a příbuzných žánrech,“ zakončil.

Autor: Martin Jiroušek

Zdroj: https://www.idnes.cz/ostrava/zpravy/ostravske-stopy-jiri-pospasil-hudebni-reziser-ostrava-skladatel-rozhlas.A200613_553230_ostrava-zpravy_woj